

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Inspectoratul de Poliție Rîșcani împotriva lui Iurie Scorpan

(încasarea indemnizației achitată nejustificat)

împotriva deciziei din 08 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2ra-506/25

PIGD Nr. 2-24097137-01-2ra-05092025

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. I. Rabei)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2024, Inspectoratul de Poliție Rîșcani a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Iurie Scorpan, solicitând încasarea sumei de 29.670,92 lei, reprezentând plăți pretins achitate neîntemeiat cu titlu de indemnizație unică la încetarea raportului de serviciu, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 210 ef. din 26 aprilie 2018, raportul de serviciu al lui Iurie Scorpan, funcționar public cu statut special, care deținea funcția de ofițer superior operativ de serviciu al Serviciului de gardă din cadrul Secției management operațional a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției, a încetat în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, începând cu data de 1 mai 2018.

3. Potrivit aceluiași ordin, Secția resurse umane a Inspectoratului de Poliție Rîșcani a stabilit vechimea calendaristică în serviciu a funcționarului public cu statut special la data încetării raportului de serviciu în mărime de 20 ani, 7 luni și 25 zile. La determinarea acestei vechimi a fost inclusă și perioada studiilor efectuate la colegiu, în cuantum de 1 an și 9 luni. În baza vechimii astfel calculate, pârâtului i-a fost acordată indemnizația unică la încetarea raportului de serviciu prevăzută de art. 49 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 288/2016, în cuantum de 14 salarii lunare.

4. Reclamantul a susținut că, în urma efectuării inspecției financiare complexe a activității economico-financiare a Inspectoratului de Poliție Rîșcani pentru perioada anilor 2018–2022, precum și a verificării corectitudinii și plenitudinii decontărilor efectuate cu foștii angajați ai instituției, s-a constatat că la calcularea vechimii calendaristice utilizate pentru stabilirea indemnizației unice acordate lui Iurie Scorpan au fost incluse nejustificat perioade care nu puteau fi luate în considerare în acest scop. Potrivit concluziilor inspecției, includerea perioadei serviciului militar în termen în vechimea calendaristică a condus la majorarea

neîntemeiată a indemnizației unice cu echivalentul a patru salarii lunare, suma plătită fără temei constituind 29.670,92 lei.

5. În acest sens, a susținut că la 19 decembrie 2023 Inspekția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a emis Prescripția nr. 25-04/4140 privind lichidarea iregularităților constatate în urma inspekției financiare complexe desfășurate la Inspectoratul de Poliție Rîșcani. Prin actul respectiv au fost constatate abateri privind modul de calcul al indemnizației unice acordate pârâtului și s-a solicitat întreprinderea măsurilor necesare pentru recuperarea sumelor achitate neîntemeiat.

6. În continuare, a invocat prevederile art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016, potrivit cărora funcționarul public cu statut special beneficiază, la încetarea raportului de serviciu în temeiurile prevăzute de lege, de o indemnizație unică al cărei quantum este determinat în funcție de vechimea calendaristică în organele apărării naționale, securității statului și ordinii publice. Astfel, pentru o vechime cuprinsă între 20 și 25 de ani, indemnizația se stabilește în mărime de 14 salarii lunare.

7. Reclamantul a susținut că legislația impune delimitarea noțiunii de „vechime generală în muncă” de cea de „vechime calendaristică în serviciul special”. Astfel, vechimea generală în muncă include, pe lângă perioadele de activitate efectivă, și alte perioade asimilate, precum studiile, serviciul militar în termen, concediile medicale sau alte perioade expres prevăzute de lege. În schimb, vechimea calendaristică în serviciul special reprezintă exclusiv perioada exercitării efective a serviciului în funcții publice cu statut special, calculată în mod calendaristic din momentul încadrării în serviciu.

8. Totodată, reclamantul a arătat că art. 49 alin. (6) din Legea nr. 288/2016 prevede includerea în vechimea calendaristică a întregii vechimi acumulate în funcții publice, însă nu stabilește expres că perioadele studiilor sau ale serviciului militar în termen urmează a fi incluse în calcul. În aceste condiții, a considerat necesară aplicarea dispozițiilor generale ale Legii nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care reglementează noțiunea de vechime în serviciul public și enumeră limitativ perioadele ce pot fi luate în considerare la stabilirea acesteia.

9. Deoarece perioada studiilor în instituțiile de învățământ și perioada serviciului militar în termen nu sunt prevăzute printre perioadele care se includ în vechimea în serviciul public, acestea nu pot fi incluse nici în vechimea calendaristică ce acordă dreptul la indemnizația unică prevăzută de art. 49 din Legea nr. 288/2016. În consecință, la stabilirea quantumului indemnizației unice trebuia luată în calcul doar perioada exercitării efective a funcției publice cu statut special, fără includerea perioadelor de studii și a serviciului militar în termen. Astfel, Iurie Scorpan a beneficiat nejustificat de plata suplimentară a patru salarii

lunare, suma achitată fără temei constituind 29.670,92 lei, sumă care urmează a fi restituită.

10. De asemenea, reclamantul a menționat că a întreprins măsuri pentru soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară. Astfel, la 29 martie 2024, pârâtului i-a fost expediată somația nr. 2931 prin care i s-a solicitat restituirea benevolă și imediată a sumei de 29.670,92 lei. Conform avizului de recepție, pârâtul a luat cunoștință de conținutul somației la data de 9 aprilie 2024. Ulterior, la 26 august 2024, reprezentanții reclamantului au contactat telefonic soția pârâtului, care a comunicat că acesta se află peste hotarele Republicii Moldova și că nu intenționează să restituie suma solicitată. În aceste condiții, reclamantul a considerat necesară sesizarea instanței de judecată pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin plata pretins neîntemeiată a indemnizației unice.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, din 05 noiembrie 2024, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea Inspectoratului de Poliție Rîșcani împotriva lui Iurie Scorpan.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 06 noiembrie 2024, Inspectoratul de Poliție Rîșcani a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 26 noiembrie 2024 a depus cererea de apel motivată, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii atacate și admiterea integrală a acțiunii civile.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia Curții de Apel Nord din 08 aprilie 2025, apelul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani a fost respins și menținută hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani, din 05 noiembrie 2024.

14. Instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, întrucât suma a cărei restituire se solicită de către Inspectoratul de Poliție Rîșcani a fost achitată pârâtului în temeiul ordinului de încetare a raportului de serviciu și al actelor administrative emise de angajator la momentul stabilirii vechimii calendaristice în serviciu.

15. Curtea de Apel a constatat că, prin Ordinul nr. 210 ef. din 26 aprilie 2018, lui Iurie Scorpan i-a fost stabilită vechimea calendaristică în serviciu și, în baza acesteia, i-a fost acordată indemnizația unică prevăzută de art. 49 alin. (2) din Legea nr. 288/2016. Totodată, instanța a reținut că pretinsul surplus de 29.670,92 lei nu a rezultat dintr-o eroare de calcul matematic, ci din modul de interpretare și

aplicare a normelor legale privind includerea anumitor perioade în vechimea calendaristică.

16. Analizând prevederile art. 148 din Codul muncii, instanța de apel a reținut că salariul sau alte drepturi salariale achitate în plus nu pot fi urmărite și recuperate de la salariat decât în cazul existenței unei greșeli de calcul. Curtea a subliniat că noțiunea de greșeală de calcul vizează exclusiv erorile tehnice sau aritmetice, iar nu erorile de interpretare ori de aplicare a normelor juridice.

17. În acest context, instanța a apreciat că includerea perioadei serviciului militar în termen și a altor perioade în calculul vechimii calendaristice reprezintă o chestiune de interpretare a legislației aplicabile și de apreciere juridică efectuată de angajator la momentul încetării raportului de serviciu. Prin urmare, chiar presupunând că această interpretare ar fi fost eronată, situația nu poate fi calificată drept greșeală de calcul în sensul art. 148 alin. (5) din Codul muncii.

18. Instanța a mai reținut că plata indemnizației unice a fost efectuată în baza actelor emise de autoritatea angajatoare, iar eventualele erori privind stabilirea vechimii calendaristice sunt imputabile persoanelor responsabile de aplicarea legislației în cadrul Inspectoratului de Poliție Rîșcani, neputând genera obligația fostului angajat de a restitui sumele legal încasate în temeiul actelor respective.

19. Instanța a concluzionat că Inspectoratul de Poliție Rîșcani nu a demonstrat existența unui temei legal care să justifice recuperarea de la Iurie Scorpan a sumei de 29.670,92 lei, iar argumentele invocate în apel nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe privind caracterul neîntemeiat al acțiunii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 24 iulie 2025, Inspectoratul de Poliție Rîșcani a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 08 aprilie 2025 și a hotărârii Judecătoreiei Drochia, sediul Rîșcani, din 05 noiembrie 2024, solicitând casarea actelor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

21. În esență, motivarea recursului reiterează argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată și dezvoltate în apel. Recurentul a făcut trimitere la prevederile art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a pronunțat o decizie insuficient motivată, a interpretat și aplicat eronat normele de drept material incidente cauzei și a apreciat vădit nerezonabil probele administrate.

22. În particular, recurentul a contestat concluziile instanțelor inferioare privind lipsa temeiului legal pentru recuperarea sumei de 29.670,92 lei, susținând că indemnizația unică acordată lui Iurie Scorpan la încetarea raportului de serviciu a fost stabilită în baza unei vechimi calendaristice calculate eronat, prin includerea unor perioade care, nu puteau fi luate în considerare la determinarea cuantumului

acesteia. A invocat că această iregularitate a fost constatată ulterior prin Prescripția Inspecției Financiare nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023, care a impus întreprinderea măsurilor necesare pentru recuperarea sumelor achitate neîntemeiat. În acest context, recurentul a susținut că intimatul a beneficiat fără temei de o parte din indemnizația unică, iar instanțele au aplicat greșit normele de drept referitoare la restituirea plăților efectuate nejustificat și au ignorat relevanța constatărilor organului de control financiar.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

23. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

24. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

25. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

26. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

27. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată reține că dispozitivul deciziei Curții de Apel Nord a fost pronunțat la 08 aprilie 2025, iar decizia motivată a fost comunicată participanților la proces la 03 iulie 2025. În aceste condiții, recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani la data de 24 iulie 2025, a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

30. În speță, recurentul a invocat temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) lit. b) și e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept incidente cauzei, în special cele referitoare la stabilirea vechimii calendaristice în serviciu și la restituirea sumelor achitate neîntemeiat, precum și că decizia contestată se întemeiază pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate, inclusiv a constatărilor Inspecției Financiare privind achitarea în plus a indemnizației unice la încetarea raportului de serviciu.

31. Analizând conținutul cererii de recurs, completul de judecată constată că argumentele formulate de recurent reprezintă, în esență, o reiterare a poziției procesuale expuse anterior în cererea de chemare în judecată și în apel. Recurentul insistă asupra faptului că indemnizația unică acordată intimatului a fost calculată în baza unei vechimi calendaristice stabilite eronat, ceea ce ar fi determinat achitarea neîntemeiată a sumei de 29.670,92 lei, solicitând, în realitate, o nouă apreciere a circumstanțelor de fapt și a probelor administrate în cauză.

32. O astfel de conduită procesuală, materializată prin reiterarea argumentelor invocate anterior, fără formularea unor critici veritabile de nelegalitate la adresa raționamentului instanței de apel, conduce la concluzia că recurentul nu a prezentat Curții Supreme de Justiție argumente apte să justifice exercitarea controlului de legalitate asupra deciziei contestate. Aceeași interpretare a fost consacrată și în jurisprudența recentă a Curții Supreme de Justiție (a se vedea încheierea [nr. 2ra-183/25](#) din 6 august 2025, [nr. 2ra-357/24](#) din 22 octombrie 2025).

33. Recursul constituie o cale extraordinară de atac destinată verificării legalității deciziei instanței de apel, iar nu rejudecării fondului litigiului. Instanța de recurs nu poate substitui propria apreciere a circumstanțelor de fapt și a probelor celei efectuate de instanțele inferioare, decât în măsura în care se demonstrează caracterul arbitrar al hotărârii sau existența unei aprecieri vădit nerezonabile și determinante a probelor, în sensul art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă.

34. Referitor la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că acesta a fost invocat formal. Recurentul nu a demonstrat existența unei probleme de drept care să justifice intervenția Curții Supreme de Justiție în vederea dezvoltării sau uniformizării practicii judiciare și nici nu a indicat argumente care ar releva necesitatea reconsiderării interpretării normelor juridice aplicate de instanța de apel.

35. Referitor la temeiul prevăzut de art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, completul de judecată reține că recurentul nu a demonstrat caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel și nici faptul că aceasta s-ar întemeia determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor administrate.

36. Instanța de apel a examinat argumentele apelantului și a expus un raționament coerent cu privire la lipsa temeiului legal pentru recuperarea sumei pretins achitate în plus. Curtea de Apel Nord a reținut că plata indemnizației unice a fost efectuată în temeiul actelor emise de angajator la momentul încetării raportului de serviciu și că pretinsa plată în surplus nu rezultă dintr-o greșeală de calcul, ci din modul de interpretare și aplicare a normelor legale privind stabilirea vechimii calendaristice în serviciu. Totodată, instanța de apel a analizat dispozițiile art. 148 din Codul muncii și a concluzionat că salariul sau alte drepturi bănești achitate în plus nu pot fi urmărite și recuperate de la salariat decât în cazul existenței unei greșeli de calcul, noțiune care vizează exclusiv erorile tehnice sau aritmetice și nu erorile de interpretare ori aplicare a normelor juridice.

37. Contrar susținerilor recurentului, instanța de apel nu a ignorat probele administrate și nici constatările Inspecției Financiare. Dimpotrivă, aceasta a examinat prescripția emisă de organul de control financiar, precum și argumentele referitoare la includerea anumitor perioade în vechimea calendaristică, apreciind însă că acestea nu sunt de natură să justifice restituirea sumelor deja achitate intimatului.

38. Faptul că recurentul apreciază diferit circumstanțele cauzei și consideră că normele juridice incidente trebuiau interpretate într-un alt sens nu este suficient pentru a conferi deciziei caracter arbitrar. O hotărâre nu poate fi calificată drept arbitrară doar pentru că partea este nemulțumită de soluția pronunțată sau de modul în care instanța a apreciat materialul probator.

39. Noțiunea de hotărâre arbitrară presupune lipsa unei motivări reale, ignorarea evidentă a unor probe esențiale, concluzii incompatibile cu materialul cauzei sau o soluție lipsită de suport juridic. Or, în cauza dedusă judecării, instanța de apel a expus motive clare și suficiente pentru care a apreciat că pretențiile reclamantului nu întrunesc condițiile necesare pentru admiterea acțiunii.

40. În prezenta cauză, recursul nu evidențiază o problemă autentică de legalitate și nu pune în discuție o dificultate de interpretare a normelor de drept care ar

justifica intervenția instanței supreme. Argumentele formulate tind, în esență, spre reexaminarea circumstanțelor de fapt și reaprecierea probelor administrate, finalitate incompatibilă cu natura recursului.

41. Referirea recurentului la constatările Inspecției Financiare și la obligația de executare a Prescripției nr. 25-04/4140 din 19 decembrie 2023 nu este aptă să răstoarne concluziile instanței de apel privind inexistența temeiului legal pentru recuperarea sumei solicitate și nici nu demonstrează caracterul nelegal al deciziei contestate.

42. În aceste condiții, completul de judecată concluzionează că recursul declarat nu conține critici veritabile de nelegalitate susceptibile de a fi încadrate în temeiurile prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, iar argumentele invocate exprimă exclusiv dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel.

43. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

44. În aceste condiții, completul de judecată constată că recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani este vădit neîntemeiat, întrucât nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă, iar criticile formulate nu justifică examinarea cauzei în fond de către Curtea Supremă de Justiție.

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul de Poliție Rîșcani.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat